

Udskriftsdato: 10. januar 2026

KEN nr 9764 af 30/08/2013 (Gældende)

Ankestyrelsens principafgørelse 101-13 om tabt arbejdsfortjeneste - supplerende ydelse - ansøgningstidspunkt - tilbagevirkende kraft - udbetalingstidspunkt

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: 5200222-13

Ankestyrelsens principafgørelse 101-13 om tabt arbejdsfortjeneste - supplerende ydelse - ansøgningstidspunkt - tilbagevirkende kraft - udbetalingstidspunkt

Resumé:

Principafgørelsen fastslår

Det er et almindeligt socialretligt princip, at der som udgangspunkt først kan ydes hjælp fra ansøgningstidspunktet. Dette princip kan i særlige situationer fraviges, så der ydes hjælp fra et tidligere tidspunkt.

Særlige situationer

Hvis der er tale om en akut/uopsættelig udgift, fejlagtig vejledning fra kommunens side, eller en ansøgning om en løbende ydelse, der er forholdsvis nøje beskrevet i loven, vil der efter en konkret vurdering kunne ydes hjælp til udgifter, som en borger har påtaget sig, inden borgeren har søgt kommunen om hjælp. Tilsvarende kan en løbende ydelse udbetales forud for ansøgningstidspunktet i tilsvarende situationer.

Supplerende ydelse til tabt arbejdsfortjeneste ved ledighed

Betingelserne for at modtage ydelsen er, at personen er arbejdsløshedsforsikret, ikke er berettiget til at modtage dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., ikke er selvforskyldt ledig, ikke har et rimeligt tilbud om ansættelse i et deltidsarbejde, og ikke modtager andre ydelser til forsørgelse efter anden lovgivning.

Supplerende ydelse er en løbende ydelse, der er uafhængig af modtagerens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

I den konkrete sag fandt Ankestyrelsen, at ansøgeren var berettiget til supplerende ydelse til tabt arbejdsfortjeneste fra 1. ledighedsdag, uanset kommunen først modtog ansøgningen senere. Ankestyrelsen lagde blandt andet vægt på, at ansøger havde rettet henvendelse til a-kassen straks ved ansættelsens ophør.

Lov:

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 810 af 19. juli 2012 - § 43

Afgørelse:

1. Baggrund for at behandle sagerne

Ankestyrelsen har behandlet sagen for at afklare, om udbetaling af supplerende ydelse til tabt arbejdsfortjeneste kan ske fra 1. ledighedsdag, uanset at ansøgning først er indgivet efter, at dagpengeberettigelsen er afklaret.

2. Reglerne

Lov om social service § 43 fastslår, at kommunen i tilfælde af ledighed skal give en særlig supplerende ydelse til personer, der modtager tabt arbejdsfortjeneste efter § 42, i op til 3 måneder efter udgangen af den måned, hvor ledigheden indtræffer.

3. Andre Principafgørelser

Gældende

Følgende Principafgørelser er brugt ved afgørelsen og gælder stadig:

Ankestyrelsen har i nedenstående Principafgørelser truffet afgørelse om, at en bevilling til dækning af merudgifter ved den daglige livsførelse skulle ske fra ansøgningstidspunktet. Vi lagde ved afgørelserne vægt på det almindelige socialretlige princip og Ankestyrelsens mangeårige praksis, hvorefter hjælpen i ansøgningssager udbetaltes fra ansøgningstidspunktet.

13-13: Det er et almindeligt socialretligt princip, at der som udgangspunkt ikke kan ydes hjælp til udgifter, som en borger har påtaget sig, inden han har søgt kommunen om hjælp.

Hvis der er tale om en akut/uopsættelig udgift, fejlagtig vejledning fra kommunens side, en ansøgning om en løbende ydelse eller ydelse, der er forholdsvis nøje beskrevet i loven, vil der efter en konkret vurdering kunne ydes hjælp til udgifter, som en borger har påtaget sig, inden borgeren har søgt kommunen om hjælp.

15-13: Der kan normalt ikke ydes støtte til hjælpemidler, som ansøger selv har anskaffet, inden bevilling. Hvis en kommune har truffet afgørelse om afslag på bevilling af et hjælpemiddel, og ansøgeren klager over denne afgørelse til nævnet, skal nævnet behandle denne klage, selvom ansøgeren selv har anskaffet sig hjælpemidlet efter kommunens afgørelse. Den ansøger, der vælger at anskaffe et hjælpemiddel, mens klagen behandles, bærer selv risikoen for selv at komme til helt eller delvist at afholde udgiften til hjælpemidlet. Selvom ansøgeren senere findes berettiget til et hjælpemiddel, kan der være forhold, der bevirker, at udgiften ikke kan dækkes helt eller delvist. Det kan skyldes, at kommunen har leverandøraftaler, det indkøbte hjælpemiddel ikke er det bedst egnede og billigste, eller at kommunen selv kan stille et identisk hjælpemiddel til rådighed.

Kasserede principafgørelser

C-22-06: En bevilling til dækning af merudgifter ved den daglige livsførelse skulle ske fra ansøgningstidspunktet. Vi lagde ved afgørelserne vægt på det almindelige socialretlige princip og Ankestyrelsens mangeårige praksis, hvorefter hjælpen i ansøgningssager udbetaltes fra ansøgningstidspunktet.

Afgørelsen er gjort historisk, da principperne er indarbejdet i nærværende afgørelse.

4. Den konkrete afgørelse

Afgørelse:

Ankestyrelsen har i møde truffet afgørelse i din sag om udbetaling af supplerende ydelse til tabt arbejdsfortjeneste kan ske fra 1. ledighedsdag, uanset at ansøgning først er indgivet efter at dagpengeberettigelsen er afklaret.

Resultatet er

- Du er berettiget til udbetaling af supplerende ydelse til tabt arbejdsfortjeneste fra 1. ledighedsdag.

Vi ændrer således afgørelsen fra Det Sociale Nævn i Statsforvaltningen Y.

Kommunen vil kontakte dig.

Begrundelsen for afgørelsen

Ankestyrelsen finder, at det er et almindeligt princip inden for den sociale lovgivning, at der normalt ikke kan ydes hjælp til udgifter, som en bor-ger har pådraget sig, inden borgeren har søgt kommunen om hjælp.

Hvis der er tale om en akut/uopsættelig udgift, fejlagtig vejledning fra kommunens side, en ansøgning om en løbende ydelse eller ydelse, der er forholdsvis nøje beskrevet i loven, vil der efter en konkret vurdering kunne ydes hjælp til udgifter, som en borger har påtaget sig, inden borgeren har søgt kommunen om hjælp.

Vi finder, at der i denne sag foreligger forhold, der kan begrunde en fravigelse af dette udgangspunkt.

Vi har lagt til grund, at kommunen har fundet, at du ville være berettiget til ydelsen fra 1. ledighedsdag, såfremt du havde søgt rettidigt.

Vi har lagt vægt på, at der er tale om en ansøgning om en løbende ydelse, der er forholdsvis nøje beskrevet i loven.

Vi har endvidere lagt vægt på, at du allerede på sidste ansættelsesdag den 8. maj 2012 ved indgivelse af ledighedserklæring henvendte dig i a-kassen for at ansøge om dagpenge, idet du fejlagtigt var af den opfattelse, at det var arbejdsløshedsdagpenge, som du ville være berettiget til ved ledighed.

Vi har endelig lagt vægt på, at du straks henvendte dig til kommunen, da a-kassen meddelte afslag på din ansøgning omdagpenge og henviste dig til at søge om supplerende ydelse.

Bemærkninger til klagen

I klagen har du anført, at når nævnet udtaler, at du er berettiget til ydelsen, kan du ikke forstå, hvad det så er der gjorde, at du ikke kunne få ydelsen for den pågældende periode.

Du ønskede oplyst, hvilken lov eller bekendtgørelse der slår fast, at ingen ydelser kan udbetales tidligere end ansøgningstidspunktet, samt hvorvidt kommunen havde svigtet sin oplysningspligt, eller om du selv var ansvarlig for at kende love og bekendtgørelser, samt hvem der skulle bevise dette.

Hvis det var dig, der skulle bevise, at kommunen havde tilsidesat en vejledningsforpligtelse, fandt du, at man havde indført omvendt bevis-byrde.

Vi henviser til vores begrundelse ovenfor.

Oplysninger i sagen

Vi har afgjort sagen på grundlag af:

- De oplysninger, som forelå da nævnet traf afgørelse i sagen
- Nævnets afgørelse af 7. marts 2013
- Klagen til Ankestyrelsen
- Nævnets genvurdering

Kommunen bevilgede supplerende ydelse efter § 43 i lov om social service fra den 25. maj 2012, hvor du ansøgte kommunen herom.

Kommunen vurderede, at din søn fortsat tilhørte målgruppen for tabt arbejdsfortjeneste efter § 42 i serviceloven. Du kunne derfor bevilges supplerende ydelse op til 39 timer i perioden 25. maj 2012 til 31. juli 2012.

Nævnet tiltrådte kommunens afgørelse, hvorefter du ikke var berettiget til særlig supplerende ydelse fra 1. ledighedsdag. Du var berettiget til særlig supplerende ydelse efter servicelovens § 43 fra ansøgningstidspunktet. Der var ikke grundlag for bevilling af denne ydelse fra et tidligere tidspunkt.

Nævnet bemærkede, at der ikke var oplyst om sådanne særlige omstændigheder, der kunne begrunde, at du var berettiget til særlig supplerende ydelse fra et tidligere tidspunkt end ansøgningstidspunktet. Der var ikke grundlag for at fastslå, at kommunen havde tilsidesat en vejledningsforpligtelse med den konsekvens, at du skulle stilles som om du havde ansøgt på et tidligere tidspunkt.